

РЕШЕНИЕ

№ 1179

гр. Бургас, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА

при участието на секретаря КАЛИНА К. СЪБЕВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА Административно
наказателно дело № 20232120202008 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от С. С. С., ЕГН ***** срещу Електронен фиш
серия К № *****, издаден от ОД на МВР-Бургас, с който на жалбоподателя на основание
чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е
наложено наказание „глоба” в размер на 100 лв.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на електронния фиш.
Оспорва се изложената в електронния фиш фактическа обстановка, като се излага, че на
процесната дата и час, автомобилът не е бил управляван в района на гр. Бургас. Отделно се
поддържа, че е изтекла давността от датата на нарушението до датата на връчване на фиша.
Твърди се, че неправилно е бил издаден електронен фиш, след като нарушението е било
установено с мобилна система за контрол. Счита, че липсва точно и пълно цифрово
описание на нарушението. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се
явява и не се представлява. С постъпило по делото становище поддържа жалбата и
претендира присъждане на разноски.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, не изпраща представител. В
съпроводителното жалбата писмо се излага, че същата е неоснователна и недоказана.
Поддържа да се постанови решение, с което да се потвърди електронния фиш като правилен
и законосъобразен.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и
възраженията на страните, намира за установено следното:

От фактическа страна:

Срещу жалбоподателя в качеството му на законен представител на „С. **-***“ ООД, е бил издаден електронен фиш серия К № ***** за това, че собственият на дружеството товарен автомобил „Ауди А6 Авант“ с рег. № ***** е бил управляван на ***** г. в 10:11 часа, в гр. Бургас, ПП I-6 км.494+850 в посока от кв. „П.к.“ към кв. „В.“, с наказуема скорост 79 км/ч при максимално допустима скорост за движение в населено място до 50 км/ч, след отчетен толеранс на измерената скорост. Нарушението е било установено с автоматизирано техническо средство със заснет клип № 22174.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събрания по делото доказателствен материал. Доказателствата са непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

От правна страна:

Жалбата е депозирана в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 189, ал. 8 ЗДвП вр. чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за изтекъл давностен срок. В т. 2 от Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015г., постановено по тълк. дело № 1/2014г. по описа на ОСС на НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС е прието, че разпоредбата на чл. 11 ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в НК. Както изрично е посочено в чл. 11 ЗАНН разпоредбите на НК намират приложение само когато в ЗАНН не се предвижда друго. В мотивите на цитираното тълкувателно постановление е развито подробно, че давността в наказателния процес (и в частност в административнонаказателния) се дели на два вида: погасителна, с изтичането на която се погасява възможността компетентният орган да реализира правомощията си по административнонаказателното правоотношение и изпълнителска давност, с изтичането на която се погасява възможността компетентният орган да реализира изтърпяването на наложената санкция. Погасителната давност изрично е уредена в чл. 34 ЗАНН, а изпълнителската в чл. 82 ЗАНН. В такава насока са и изводите в тълкувателното постановление. Ето защо при прилагането на общите правила за погасителната и изпълнителската давност следва да се вземат предвид правилата на чл. 34 и чл. 82 ЗАНН и не е необходимо препращане към разпоредбите на НК, тъй като тези въпроси изрично са уредени в специалния закон. В ЗАНН обаче няма разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал. 3 НК, уреждаща абсолютната давност. Именно тази празнината следва да бъде преодоляна с приложението на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК и в административнонаказателния процес. Давността по чл. 81, ал. 3 НК е 4 години и половина. Деянието се твърди, че е било извършено на ***** г. и следователно към настоящия момент абсолютната давност от 4 години и 6 месеца не е изтекла.

В случая се касае за извършено нарушение по ЗДвП, изразяващо се в превишаване на

разрешената скорост от 50 км/ч за движение по пътищата в населени места, по смисъла на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

От събраните по делото доказателства по категоричен и несъмнен начин се установява, че на ***** г. в 10:11 часа в гр. Бургас, ПП I – 6 км.495+850 в посока от кв. „П.к.“ към кв. „В.“ товарен автомобил „Ауди А6 Авант“ с рег. № *****, е бил управляван с превишена скорост от 79 км/ч при разрешена в населено място до 50 км/ч в нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Скоростта е била установена с автоматизирано техническо средство, за чиято изправност по делото са приложени писмени доказателства - удостоверение за одобрен тип средство за измерване и протокол от проверка на мобилна система за видеоконтрол. Видно от протокола за проверка на мобилна система за видеоконтрол, процесното техническо средство е преминало на 28.04.2021 г. последваща проверка, която е приключила със заключение, че средството съответства на одобрения вид. Следователно по делото са налични категорични доказателства за техническата годност и изправност на процената система за контрол на скоростта на движение на автомобилите.

От наличен в преписката протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система (л. 13) – приложение № 1 по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532/12.05.2015 г. се установява, че процесното техническо средство е било с точно местонахождение гр. Бургас, ПП I-6, км.494+850 от кв. „П.к.“, в посока към кв. „В.“ при стационарен режим на измерване и посока на задействане (посока на контрол) на техническото устройство – приближаващ автомобил. Техническото средство е било мобилно, поставено в служебен автомобил на сектор „ПП“ с рег. № *****. Данните за местонахождението на техническото средство са отразени и в издадения електронен фиш, като изрично е посочено, че в гр. Бургас, ПП I – 6 км.494+850 в посока от кв. „П.к.“ към кв. „В.“, е било констатирано извършено нарушение по ЗДвП. В тази връзка съдът намира, че събраните доказателства в пълна степен оборват поддържаното в жалбата твърдение, че на процесната дата и час автомобилът не е бил управляван в района на гр. Бургас. Още повече по делото е наличен снимков материал (л.9 гръб), от който ясно се установява регистрационният номер на собствения на „С. **-***“ ООД автомобил марка „Ауди“.

На следващо място при измерване на скоростта на движение на процесния автомобил е била отчетена допустимата грешка при изчисляване на скоростта за движение. Това обстоятелство се установява и от приложения снимков материал от техническото средство, видно от който скоростта на движение е била 82 км/ч, като след измерване на допустимата грешка в електронния фиш е посочено, че наказуемата скорост в случая е 79 км/ч.

В чл. 189, ал. 4 ЗДвП е предвидено, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Видно от съдържанието на нормата законодателят не държи сметка дали техническото средство е стационарно или мобилно, единственото изискване е да е техническо средство и за нарушението да не се

предвижда наказание лишаване от право да се управлява МПС. В случая безспорно се установява, че процесното нарушение е било констатирано с автоматизирано техническо средство № TFR1-M 510, поради което съвсем в унисон с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП е бил издаден електронен фиш. В тази връзка неоснователно е и възражението за приложение на Тълкувателно решение № 1/2014 г. на ВАС в настоящия случай. С изменението на ЗДвП и приемане на НАРЕДБА № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата се регламентира реда за заснемане на скоростта на движение с мобилни технически средства и отпадна действието на посоченото тълкувателно решение.

От справка за собственост се установява, че автомобилът е собственост на търговско дружество „С. *-**“ ООД със законен представител жалбоподателят. Разпоредбата на чл. 188, ал. 2 ЗДвП предвижда, че когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. След като е установено от контролния орган, че жалбоподателят е законен представител на юридическото лице – собственик на автомобила, правилно срещу него е бил издаден процесният електронен фиш. По делото липсват данни за подадена от жалбоподателя декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП., поради което правилно АНО е ангажирал отговорността му за процесното нарушение.

На основание чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП жалбоподателят е бил санкциониран с налагане на наказание глоба в размер на 100 лева. Наказващият орган правилно е приложил санкционната норма като относима към случая, тъй като е налице превишаване на скоростта за населено място с 29 км/ч, т.е. в рамките, определените в чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП. Съдът намира за неоснователно поддържаното в жалбата възражение за непълнота на цифровото описание на нарушението, като включително в жалбата е допусната техническа грешка при изписването на разпоредбата. Неправилно е посочено, че правната квалификация на нарушението е по чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП. Както се установи от фактическа страна по делото процесният автомобил е бил управляван с 29 км/ч над разрешената скорост за управление в населено място до 50 км/ч. За извършеното нарушение разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП предвижда наказание за превишаване от 21 до 30 км/ч в населено място - глоба 100 лв. Правилно така установените по делото факти, АНО е подвел под нормата на чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП и на жалбоподателя е наложена глоба именно в размер на 100 лева. Ето защо, съдът намира, че не е налице непълнота при посочване на приложимата в случая санкционна разпоредба. Съдът счита, че с така наложеното наказание

ще бъдат постигнати целите, предвидени в чл. 12 от ЗАНН да се предупреди и превъзпита нарушителя, както и генералната превенция за въздействие върху обществото.

С оглед изложеното обжалваният електронен фиш е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К № *****, издаден от ОД на МВР-Бургас, с който на С. С. С., ЕГН *****, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е наложено наказание „глоба” в размер на 100 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____